

seminarieuddannede Lærere have haft saa længe. Dette er dog ikke blevet ført rigtig ud i Livet, man har kunnet komme uden om det. I denne Lov er der en saadan Bestemmelse om, at nu skal Læreruddannelsen være en Virkelighed, og det vil ikke være muligt i Fremtiden at gøre det til en Illusion. — Naar jeg altsaa beder det høje Ting om at vedtage Lovforslaget uforandret, vil jeg gøre det, idet jeg ønsker den højtærede Minister til Lykke med, at han har kunnet føre Lovforslaget saa godt igennem Behandlingen her paa Rigsdagen; navnlig ønske ham og Skolen til Lykke med, at det er ført igennem paa en saadan Maade, at ikke blot Venstre, Socialdemokrater og Frikonservative have kunnet stemme for det, men saaledes, at ogsaa Landstingets Højre har kunnet slutte sig til det. For en Skoleordning, der skal føres igennem i Ro og skal fremtræde med nogen Autoritet, er det af særdeles stor Betydning, at alle Partier og alle Lovgivningens Faktorer kunne slutte sig enigt om det, som de her have gjort.

Borgbjerg: De Forandringer, der ere vedtagne i Landstinget, have, saa vidt jeg kan se, paa et Par mindre Punkter været Forbedringer og paa andre mere væsentlige Punkter efter min Mening neppe været Forbedringer. Men Hovedsagen ved dette Lovforslag er jo en Reform af Latinskolen, saaledes at man fremtidig vil kunne blive Student og faa Adgang til Universitetet og de forskellige Embedsstillinger her i Landet uden at lære Latin; i hvert Fald — hvis man er sproglig — kun med en bitte Smule Latin. Dette er en god og en væsentlig Reform, og derfor vil det Parti, hvortil jeg hører, med Glæde give denne Reform vor Stemme. Desuden indeholder § 1 et Løfte for Fremtiden, et Løfte, som forpligter og siger, at Folkeskolen for Fremtiden skal være god nok til alle Folkets Børn indtil 11—12 Aars Alderen. Jeg vil gerne udtale et Haab om, at vi snart maatte komme til at gennemføre dette Løfte i Livet og gøre Folkeskolen i hvert Fald til 11—12 Aars Alderen til en virkelig Fællesskole. Jeg ser ingen Grund til her i Dag at sige meget om den Ting, men skal med disse Ord anbefale ogsaa mine Partifæller at stemme for denne Skolereforms endelige Vedtagelse.

Berntsen: Forinden vi gaa til Afstemning over denne Sag, som efter min Mening kan faa og ogsaa vil faa en indgribende Betydning for vort Skolevæsens

fremtidige Udvikling, ønsker jeg gerne med et Par Ord at motivere min Stilling til denne vigtige Sag. Jeg beklager da, at denne Skolereform skal føres igennem i een Rigsdagssamling, uden at der gives Befolkningen Lejlighed til ved Folke- og Skolemøder og ved Valgmøder samt i Pressen at faa grundig Besked om, hvad det egentlig er, man her staaer i Begreb med at gøre. Denne Sag er jo ikke vokset ud fra en Trang hos Befolkningen. Der foreligger jo intet Krav i saa Henseende om en Gennemførelse af en saadan Skolereform. Det er jo en bekendt Sag, at Anledningen til det foreliggende Lovforslag nærmest er den, at en Del af den lærde Skoles Mænd have ønsket at indføre en tredje Retning i den lærde Skole. Og i dette Øjemed har den højtærede Minister tilkaldt en Kreds af Latinskolelærere eller Mænd, der nærmest repræsenterer den lærde Skole, og har saa drøftet denne Sag med dem. Hvis man nu var bleven staaende ved den oprindelige Plan om Indførelsen af en tredje Retning i den lærde Skole, skulde jeg ikke have indvendt noget derimod. Thi dette har ogsaa min fulde Billigelse. Men man er ikke bleven staaende derved. Man har ved Overvejelserne angaaende denne Sag set nedad til Realskolen og den almindelige Folkeskole og ønsket ved Indførelsen af den tredje Retning at forvandle Folkeskolen og Realskolen til Trappetrin til den lærde Skole. Det forekommer mig, at det da vilde have været hensynsfuldt, om de Mænd, der have taget denne Opgave op, havde henvendt sig til Mænd, der repræsenterede Realskolen og nogle af Folkeskolens dygtigste Lærere for at drøfte denne Sag i Fællesskab med disse. Det har man ikke gjort. Det ser saaledes ud for mig, at det nærmest er den lærde Skoles Mænd, der ikke blot have villet ordne den lærde Skoles Undervisning, men ogsaa have ønsket at give Reformen et saadant Tilskud, at den i hvert Fald i Fremtiden kunde benyttes til at omdanne Folkeskolen og Realskolen til at være de første Trin til den lærde Skole. Og her ligger Faren for Folkeskolens fremtidige Udvikling. Den ærede Ordfører mener, at Frygten i saa Henseende er ved at tabe sig. Det tror jeg ikke, han har Ret i, og den ærede Ordfører har i hvert Fald ikke været i Stand til at berolige mig, der nærer denne Frygt, thi den ærede Ordfører har stadig gjort sig til Talsmand for, at her have vi det første Skridt til den saakaldte og meget lovpriste „Enhedsskole“. Den sidste ærede